

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

25. Consensus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

prehendatur, *lib. 10. disp. 12. numer. 52. 53. & 54.*

10 Coniux petens matrimonium dissolui ratione impotentie, tenetur speciem illius impotentie, & causam allegare, & declarare iudici Ecclesiastico, *l. 7. disp. 108. n. 10.*

11 Coniux impotens, siue impotentia se teneat ex parte viri, siue ex parte foeminae, potest aduersus matrimonium proclamare, allegando propriae frigiditate, vt permittatur transitus ad alias nuptias, quando ignarus fuit illius tempore matrimonij. Et potest index separare eos, si adsit periculum incontinentiae, *lib. 7. disp. 114. à nu. 1. vsque ad 6.*

Consensus.

1 Consensus ad matrimonium ita requiritur, vt nequeat nec de potentia Dei absoluta absq; illo consistere, siue sumatur, dum est contractus humanus à propria voluntate consurgens tanquã à causa, siue dum est vinculum matrimonij. Nec de facto fuit inter primos parentes absque consensu illorum. Potest tamen Deus dare viro potestatem in corpus foeminae, & è contra absq; illorum consensu, ratione maioris dominij, *l. 2. disp. 26. à n. 1. vsque ad 6.* Nec est talis potestas in republica, siue Ecclesiastica, siue seculari. Potest tamen Princeps ob bonum commune aliquos compellere, vt matrimonio iungantur, *l. 2. disp. 27. à nu. 1. vsq; ad 2.*

2 Consensus matrimonialis necessario debet fieri non explicitè ad carnalem copulã: sed in ius, & potestatem ad talem copulam: implicitè

citè

citè autem, & virtute ad copulam, quantum est ex parte contractus. Et sic consentit Virgo Maria in copulam, & non est de matrimonij essentia consensus implicitus in copulam ex parte contractus, *lib. 2. disp. 28. n. 3. & 4.* Vtrum verò Beata Virgo contraxerit matrimonium? Negat Doctor, *ib. n.*

3 Consensus internus ad matrimonium nõ sufficit, sed requiritur verbis, vel signis expressus, non vt conditio sine qua non, sed de ratione matrimonij, & ipsius contractus, ita vt si Deus reuelet vtrique mutuos consensus, non sit matrimonium, *lib. 2. disp. 30. à nu. 1. vsque ad 4.*

4 Consensus expressus per verba, non requiritur, vt valeat matrimonium, siue in loquela carentibus, siue in potentibus loqui, & contractum solum nutibus est sacramentum. Et verba nec requiruntur necessitate præcepti; peccat tamen venialiter ille, qui non exprimit verbis consensum, quando iusta causa non adest, *lib. 2. disputat. 31. à numer. 1. vsque ad 10.*

5 Consensus coniugum non est necessariù simul præstari, sed sufficit temporis mora intercedente, modo consensus prioris coniugis reuocatus non sit. Et quando alter non statim consentit, credendum est alteri dicenti se reuocasse consensum, *lib. 2. disp. 32. nume. 3. & 4.* Requiritur tamen simultas morales in præstâdo consensu, ita vt non magnum interuallum
inter

inter vnus & alterius consensus distet; & quale hoc sit, arbitrio prudentis viri relinquatur, *ibid. nu. 7.* Et quando consensus alterius fuit minus legitimus, vt fictus, vel metu extortus; sufficit denuò consentire, dum alter cōsensum non reuocauit. Et nō oportet aliquid intimare alteri coniugi, sed sufficit internè consentire post. Secus, quando ex parte vtriusq; consensus est irritus. Et sufficit consentire post, quocumq; spatio tēporis interiecto, nec requiritur parochus, aut testes. Vtrū verò per *Trid. Sess. 24. c. 1. de matrimonio*, sint hæc correctæ, ita vt necessarium sit iam, consensus simul tēpore ab utroq; præstari? Negat Doctor, ponēs duos casus, in quibus validum est matrimonium. Primus est, quando alter corā parochō, & testibus consensit, altero nil respondente, & post 15. dies, iterum coram eodem parochō, & eiusdem testibus is, qui prius tacuerat, cōsensit. Secundus est, quando qui in præsentia parochi, & testiū cōsensit, dedit alicui potestatem ad acceptandum suo nomine, & hoc acceptate, coram eodem parochō, & testibus, alter postea consentiret, *lib. 2. disp. 32. à num. 7. vsque ad 17.*

6 Consensus, quo duo falsò credentes subesse impedimentum dirimens consensere in matrimonium, sufficit, quādo contrahētes intendunt consentire quantum in ipsis est. Et credendum non est his dicentibus, se non cōsensisse in foro externo; secus in interno. *lib. 2. disp. 33. à n. 1. vsque ad 4.* F 7 Con-

7 Consensus, quò aliqui ex errore putantes, validum fuisse matrimonium prius, illud ratificant, non sufficit, etiam si illi conscij ratificent adhuc, *lib. 2. disp. 34. n. 1. 2. & 3.*

Constitutio.

1 Constitutio est odiosa illa, quæ intendit principaliter odium alicuius, & est favorabilis illa, quæ continet favorem, licet secundariò redundet in damnum alterius. Quod intelligitur quãdo odium à favore distingui nequit. Quando verò potest commodè distingui, extendenda quoad favorem, restringenda quoad odium, *lib. 1. disp. 1. num. 4.*

2 Pontifex potest constitutiones suas revocare, non solum quoad effectus iure humano in eis in posterum incurredos, efficiens ut non incurrantur, sed etiam quoad iam incurros, abolendo illos, ac si ea constitutio edita nunquam fuisset, *lib. 8. disp. 7. nu. 4.*

3 Constitutio lata in favorem animarum ad evitandum peccatum, siue odiosa, siue favorabilis, est amplianda, *lib. 7. disp. 9. num. 8.*

4 Constitutio limitans, vel corrigens mensuram, censetur corrigere, vel limitare rem mensam, quando est eadem ratio, *lib. 7. disp. 10. n. 10.*

5 Constitutio declarans aliam, recipit omnes interpretationes, quas declarata recipit, *lib. 7. disp. 46. n. 21.*

Consuetudo.

1. Binus actus consuetudinem inducit, *lib. 4. disp.*